

Odlišné stanovisko sudcu Milana Ľalíka

Uplatňujem proti výroku i odôvodneniu uznesenia podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde odlišné stanovisko, pretože som toho názoru, že sťažnosti malo byť vyhovené a napadnuté uznesenie okresného súdu malo byť zrušené pre porušenie práva sťažovateľky na spravodlivý proces (ochranu majetku). K tomuto názoru ma viedli predovšetkým tieto skutočnosti:

1. Okresný súd v napadnutom uznesení nepripustenie zmeny návrhu – rozšírenie náhrady škody o ďalšiu sumu v zmysle znaleckého posudku – odôvodnil iba parafrázou na § 95 ods. 2 OSP, ktorá nie je spôsobilá výrok uznesenia zrozumiteľne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť.

Uvedeným postupom okresného súdu tak došlo k porušeniu ústavne zaručeného práva sťažovateľky na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Toto právo totiž v sebe zahŕňa povinnosť všeobecného súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Absencia riadneho odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu potom zakladá jeho nepreskúmateľnosť a spravidla aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho-ktorého rozhodnutia, svedčí to o svojvôli v súdnom rozhodnutí, ktorá je v právnom štáte zakázaná.

2. Ustanovenie § 95 ods. 2 OSP nebolo potrebné interpretovať tak, že je predmetom voľnej úvahy sudcu a nielen v súvislosti so zásadou ekonomiky konania, ale najmä z hľadiska súladnosti procesného postupu súdu s ohľadom na minimalizáciu zásahu do základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

Pre uvedenú prax okresného súdu nebol daný žiaden racionálny procesný dôvod, dokonca takýto postup zaťažuje súdy umelým navyšovaním počtu konaní vo veciach, kde je taký postup neúčelný, formalistický či úradnícky a vedie nielen k poškodeniu žalobcu (podanie ďalšej žaloby či dokonca možnosť premlčania časti nároku), ale aj k poškodeniu účastníkov ostatných konaní, ktorých spory takouto narastajúcou súdnou zahltenosťou sa tiež riešia veľmi pomaly. Dobrý sudca však spory

rozhoduje a nerozmnožuje ich o ďalšie, čo je v súčasnosti snád' najväčší nedostatok slovenského súdnictva, žiaľ, aj ústavného.

3. Podľa môjho názoru v danom prípade boli splnené zákonné predpoklady na zmenu žaloby (jej rozšírenie), preto okresný súd uznesením mal túto zmenu pripustiť a riešiť náhradu škody v celosti jej vzniku.

V Košiciach 15. júna 2016